

Kalla morgnar och en ullpälsad tidstjyv

Hundägare? Varför bli hundägare nu? Jag är fyrbarnsfar och minstingen använder fortfarande blöjor, soptunnan är alltid full varje vecka och sopbilen kommer bara varannan vecka. Att bli hundägare kan bara ge mer problem i vardagen där arbetet och restiden redan täcker nästan halva dygnet. Att få en liten valp i hemmet måste vara samma sak som att bjuda in en tidstjyv som inte städar efter sig.

Nej, det är ingen bra idé uppmanar jag min kära hustru och försöker förklara för barnen med enkla ord. Naturligtvis går jag förlorande ur diskussionen. Ord är inte enkla när man ska förankra dem i resonemang och ingen egentligen vill lyssna. En av de första vårdagarna och åtta veckor gammal så kommer en liten tidstjyv i ullpäls hem till oss, kissar på trägolvet och ser oskyldig ut.

- Tidningar? Har du glömt bort det här med tidningar, frågar jag den lille ofrivillige kissaren. Hos uppfödaren kissade valpen minsann på tidningar, och vi fick instruktioner om att det är dags att börja uppföstra hunden att kissa ute. Vad vi inte fick information om var att hunden vill kissa ute tidigt på morgonen, om den kissar sena morgnar så kissar den inne.

Våren är underbar, men kanske inte en så behaglig upplevelse under tidiga morgnar. Nattfrostsen lägger sig som ett täcke över tomtens gräsmatta, vildvuxna buskar och träd. Det är kallt på morgonen, fruktansvärt kallt om jag får ge en ny definition av temperatur istället för Celsius som gett upphov till siffror även för allt väder med frysgrader. Sådana siffror behövs inte, det är i alla fall fruktansvärt kallt under fryspunkten hur många minusgrader det än är.

Hunden kissar i det långa, spretiga gräset och nosar nyfiket omkring i den nya omgivningen. Jag skulle kanske tagit med kameran, det blir spännande glitter i buskarnas frostiga blad när de första solstrålarna letar sig genom trädverket. Jag glömmer, eller lämnar, den dyra systemkameran i garderoben för ofta. Den tynger väskan ännu mer där jag har min bärbara - men tunga - dator som jag varje dag bär mellan jobbet och hemmet för att kunna ta igen det som jag inte har hunnit med under dagen. Eller under veckan. Eller den senaste månaden.

Hunden har kissat klart och kommer springande till mig med en lycklig min. Svansen går som snabba vindrutetorkare i högsta hastighet. Hon ramlar omkull av iver att bli kelad med och visar sin mage samtidigt som hon nafsar efter min hand med skarpa tänder för att visa sina känslor för mig. Magen är varm och pälsen känns som en mjuk ullfilt. Valpen ser på mig med stora bruna ögon fulla av tillit, och jag smälter mer för varje dag. Det känns skönt att beta av en del av arbetsuppgifterna redan på morgonen efter hundpromenaden, då känner jag mig inte lika stressad på kvällen när barnen ska läggas och läsas saga för. Fler ömhetsbetygelser till hustrun hinner jag med också. Att vara hundägare är kanske inte så tokigt. Och nu frågar jag mig varje dag i morgonsolen, hur kan det bli så att jag får mer tid av en ullpälsad tidstjyv?

Text och bild: Mikael Syväjärvi.